

Til lovforslag nr. L 166. Skriftlig fremsættelse (18. februar 2004)

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi (Fællesfondens indtægter).

(Lovforslag nr. L 166).

Rigsrevisionen påpegede i april 2003 i Beretning til statsrevisorerne om folkekirkens fællesfond, at der ikke er fuld sammenhæng mellem den nugældende bestemmelse i lov om folkekirkens økonomi § 14 om fællesfondens indtægtsgrundlag og Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 16 af 9. januar 2002 om bestyrelse af kirkerne og præsteembedernes kapitaler.

Som jeg redegør for i bemærkningerne til lovforslaget, har den påpegede ufuldstændige sammenhæng eksisteret, siden den første bestemmelse om indtægtsgrundlaget blev fastsat ved kgl. anordning i 1937.

Reglerne om forrentning af kirkerne og præsteembedernes kapitaler har altid været udformet sådan, at kirkerne kapitaler forrentes dels til fordel for kirkerne, som er kapitalejere, dels til fordel for fællesfonden. Præsteembedernes kapitaler forrentes fuldt ud til fordel for fællesfonden.

Med forslaget § 1, nr. 2, kommer dette til at fremgå udtrykkeligt af lov om folkekirkens økonomi. Bestemmelserne findes i forslaget til lov om folkekirkens økonomi § 14, stk. 1 – 2, hvor det kommer til at fremgå, at fællesfonden i overensstemmelse med de hidtil gældende regler oppebærer:

- rente og udbytte af præsteembedernes kapitaler og
- den del af et renteprovenu, der ligger ud over den rentesats, som tilfalder vedkommende

kirke. Rentesatsen har hidtil været 4 pct. pr. år, og det er min hensigt, at dette fortsat skal være tilfældet.

Med forslaget til lov om folkekirkens økonomi § 14, stk. 3, skabes der udtrykkelig hjemmel til, at fællesfonden kan oppebære refusioner fra de lokale kirkelige kasser af udgifter, der er afholdt af fællesfonden, men som vedrører lokale kirkelige aktiviteter.

Jeg vil gerne her understrege, at der er tale om en tydeliggørelse af den nuværende praksis, hvorefter kirkekasserne fx betaler nogle IT-udgifter.

Som jeg også nævner i bemærkningerne til lovforslaget, har der været overvejelser om at begynde at opkræve refusion fra menighedsrådene for fællesfondens udgifter til forsikringer og revision af de lokale kirkelige kasser. Lad mig her slå fast, at jeg ikke for øjeblikket vil begynde at opkræve disse refusioner, hvilket hænger sammen med, at jeg ikke ønsker, at dette lovforslag – uanset at refusionsindtægten ville blive ledsaget af en tilsvarende nedsættelse af landskirkeskatten – kunne medvirke til en stigning i kirkeskatten.

Med forslaget til formulering af lov om folkekirkens økonomi § 14, stk. 4, gives udtrykkelig hjemmel til, at fællesfonden kan oppebære leje- og driftsindtægter vedrørende aktiviteter, som finansieres af fællesfonden. Også dette svarer til den nugældende praksis, hvor fællesfonden blandt andet har indtægter i form af bolig- og varmebidrag fra biskopperne og fra salg af gammelt inventar el. lignende fra stiftsadministrationerne.

Herudover indeholder lovforslaget en enkelt teknisk ændring.